

Moje absolutorium 1930.

Lidové Listy 24. června 1930.

konec přišla ukázka práce kompozičního adepta p. Václava Smetáčka. Známe ho velmi dobře jako vynikajícího oboistu a vůdčího ducha »Pražského dechového kvinteta«. V této funkci byl účasten reprodukce mnohých moderních komorních děl pro dechový soubor, a není divu, že si takový kvintet pro flétnu, klarinet, oboe, lesní roh a fagot sám složil. Učelivě si ty modernismy, které hrál, dobře obhlédl a dovede je napodobovati a obětuje jim někdy i nápady docela dobré.

jp.
České Slovo 27. června 30.

Zajímavým zjevem byl absolvent Křičkův, Karel Ančerl, který absolvoval Symfoniétou pro velký orchestr a zároveň debutoval jako její dirigent. Jeho dílo má brilantní tok a vzmach, je efektně uděláno, ale trpí i řídicím patosem. Je tu nebezpečí rutiněrské machy. Kdybych měl volit mezi skladatelem a dirigentem, dám bez rozpaků přednost dirigentovi. Karel Ančerl dokázal svým vystoupením (gestem upomíná na Steinberga), že má dirigentský fond se všemi předpoklady. Skladby jednotlivých autorů a výkon Ježkův i Ančerlův byly předmětem frenetické chvály.

Na X. koncertu absolventů debutovali hned tři dirigenti z třídy prof. P. Dědečka: Karel Ančerl, Václav Smetáček a Mykola Kolessa. O Ančerlovi jsem již psal a mohu říci, že je to rozený dirigent a rozhodný talent. Řídil I. větu Beethovenovy Pastorální symfonie ladnými gesty, prostě a bez afektace, s rytmickou i slohovou přesností a z paměti. Je to budoucí kapelník nemalých ambicí. Dirigentský výkon Václava Smetáčka, znamenitého hoboisty a sympatického hudebníka, stál o několik stupňů níže. Řídil Křičkovu špásovnou Scherzo idyllique« jistě s porozuměním, ale dosud nevytřetovanými gesty. Snad, podrobí-li ruce i celou svou fysis důkladné a nelitostné gymnastice, může z něho býti dobrý dirigent. Zatím je rozhodně lepším hoboistou a komorním hráčem než kapelníkem. Ukrajinec Mykola Kolessa, absolvent kompozičního oddělení, debutoval I. větou Dvořákovy Symfonie e-moll. Pro nemožnou a enervující rozvleklost programu jsem se, bohužel, jeho vystoupení nedočkál.

—la.

Lidové Noviny 1. VII 30.

S. H. - Praha 30. června.

V pátek dne 27. června skončila se řada dvanácti večerů, v jejichž rámci předváděl letošní absolventi Státní konservatoře hudby své mistrovské kusy. Z těchto ovšem mnohé nedozrály dosud plně pro veřejnost leč nelze popřít, že z vychovatelského hlediska jsou důvody pro to, aby každý absolvent skončil návštěvu školy veřejným vystoupením. Umělecká kritika může se zabývatí toliko posouzením celkové úrovně absolventských výkonů. Z jednotlivců pak může se zabývatí hlavně těmi, kteří dosáhli úrovně vyšší, než jaká bývá obvyklá ve škole.

O orchestrálních večerech skladatelských tříd bylo zde již psáno. Po ostatních kon-

certech byla roztroušena ještě řada jiných novinek pro troušné ensembles nástrojové i pro zpěv. Z třídy Jaroslava Křičky absolvovali Litevec Jeronimas Kačinskas moderně myšleným smyčcovým kvartetem, v druhé části poněkud nepřehledným, Max Garfunkel houslovou sonátou, jejíž archaistické téma i harmonika prvé větě působí chytěně a známý hoboista Václav Smetáček ještě ne zvláště osobitě vyhraněným kvintetem pro dechové nástroje. Z

Nd., Osvoobreni 1. VII 30

Připočteme k absolutorium i některé dirigenti-absolventy, z nichž sklízal primát bystrý temperament Ančerlův, a z nichž je nutno jmenovati dále V. Smetáčka a M. Kolessu.

M. O.